

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési ára:

Melyben házhoz hordva, vidéken
postai szétküldéssel egy hónapra 45 kr.
(80 fillér.)

Telefon szám 19-75.

FRISS HIREK

Megjelenik mindennap korán
reggel, fontos alkalommal aznap
többször, hétfőn és ünnepnap után isSzerkesztőség és kiadóhivatal:
V. ker., Béla-utca 1. sz.

Telefon szám: 19-75.

Falkait New-Yorkban elfogták.

Az agyonhipnotizált leány. — Letartóztatott szállodás.

Gyáva politika.

Széll Kálmán az a kormányzasi elve, hogy jónak kell lenni mindenkivel. Ha katona volna, ő is úgy tenne, mint az egyszerű baka, aki roppantul hangoztatta, hogy bárcsak találkoznának már mielőbb az ellenséggel. A pajtásai sehogy se tudták megérteni a különben éppen nem valami vitéz legénynek ezt a kívánságát. Ő azonban megmagyarázta:

— Azért akarok az ellenséggel összejönni, hogy kibéküljek vele. Széll Kálmán is mindenkivel kibékül. Az ő államférfiúi becsvégya az, hogy senki se haragudjék rá s mindenki elismerje róla, hogy kedves ember. Csókolózik a néppárttal és Ugronékkal, bratyizik a tótokkal, paktál a szászokkal, s azzal az ürügygel, hogy a törvény, jog és igazság többet ér mint az erőszak, lépten-nyomon föladjá egy szabadelvűség, mint a magyar nemzeti követelmények ügyét.

Ha Széll Kálmán mint magánember cselekednék így, azt mondanók rá, hogy kellemes, szelid gavallér. Ha még mindig csupán bankigazgató volna s nem foglaloznék egy ország kormányzásával is, az volna róla a véleményünk, hogy ügyes üzletember, aki érti a módját, hogyan kell a kommittensekkel jónak lenni. De ő kegyelmessége miniszterelnök is és szeret is az lenni. Nem a maga, nem is egy bank vagyonával gazdálkodik csupán, hanem egy ország erkölcsi és politikai javaival, amelyeknek a rovására neki nem szabad kellemeskednie. Nem erőszakosságot, nem durvaságot követelünk mi a vezető államférfiutól; de az is bizonyos, hogy a mindennel megalkuvó püppogás még nem bölcsesség s a kézdörzsölő tehetetlenség még nem jog, törvény és igazság.

Hogy ez a mindenkivel jónak levő politika milyen gyümölcsöket terem, arról ma két megdöbbentő hír ad számot. Az egyik a szerb túzó-nemzetiségi lapja, a *Zasztava* újságolja. E szerint a miniszterelnök ur a választásokra megpaktált a nemzetiségekkel, s beleegyezett abba, hogy tót, szerb, oláh stb. nemzetiségű jelöltek

mint kormánypártiak léphessenek föl. Széll Kálmán szerint tehát a külön nemzetiségi törekvések, a magyar állami és nemzeti egység elleni fenekedés megfér a szabadelvű párt programjával. A miniszterelnök ur, a maga együgyű önhittségében, aligha tudja, micsoda veszedelmes utra lépett. Hiszen amikor a kormánypártba passe par tout-t ad a nemzetiségi elemeknek, ezzel a legsikeresebben működik azon, hogy az uralkodó párt elveszítse magyar nemzeti jellegét s osztrák mintára a nemzetiségi csoportok döntő politikai szerephez jussanak.

A másik hír Fiuméből jön. A minap megalkotott törvényről van szó, mely a kikötő-városból szinte külön államot csinált az államban. A fiumeiek azonban, ugylátszik, úgy vélekednek, hogyha megszegik a nyakukat, ettől a gyámsoltalan miniszterelnöktől még többet csikarhatnak ki. Tiltakoznak tehát az ellen, hogy az újon szervezett kormányzó-tanács magyar nyelven intézhessen átiratokat a reprezentához s hogy Fiumében csak az lehessen tanító, aki magyar területen szerez oklevelet. Széll Kálmán pedig, ahelyett, hogy a nyakuk közé csördítene a pökhendi talliánoknak, beleegyezik a törvény, illetőleg a kormányrendelet végrehajtásának felfüggesztésébe.

Uram Isten, mi lesz, ha ez így folyik tovább? Hiszen így mindenki a fejünkre mászik és a magyarnak se benn, se künn nem lesz becsülete.

Miniszterelnök ur, tessék elhinni, amit ön mivel, az se nem okosság, se nem törvényesség, hanem egyszerűen: gyáva politika!

Inozédy László.

POLITIKA.

A tisztviselők fizetés-javítását a miniszterelnök az állami bevételek természetes növekedésével gondolja lehetővé tenni. Váratlanul bekövetkező katasztrófától eltekintve — írja a féléves hivatalos sajtó, — állami bevételeink természetes növekedésének megvan a lehetősége. A tisztviselők fizetése kérdésének ez az elintézése méltó a Széll Kálmán politikájához. Semmit sem tesz meg egészen, hanem csak kibúvárt keres. Tisztviselőink tehát ismét várhatnak évekig, míg fizetésük emelése az állami bevételek növekedéséből lehetővé válik.

A gyilkos káplár.

Az éjszaka Boralla Veronának veszedelmes vendége volt. Az óriás-utca 3. szám alatti lakására bért Győri Mihály 86. gyalogezredbeli tizedes. A leány összeveszett a katonával, miközben az kihúzta az oldalgyeverét s úgy rontott neki Boralla Veronának. A leány kétségbeesetten védekezett a gyilkos századéku katona ellen, de a férfi erősebb

volt, tehetetlenné tette a leányt s oldalgyeverét a mellébe szurta. Boralla Verona segítségért kiabált, mire a szomszédok összefutott. Nagy zűrzavar támadt a házban s a katona menekülni igyekezett. De éppen akkor jött az őrjárat s letartóztatta Győri Mihályt, aki majd a hadbíróság előtt fog felelni tettéért. Boralla Verona sebesülése súlyos.

Letartóztatott szállodás.

— Saját tudósítónktól. —

Kronstein Henriket, a Szerencsen-utcai Mignon-szálloda tulajdonosát, az ügyészség megkeresésére a rendőrség ma letartóztatta.

Kronstein Henrik is azok közé tartozik, akik szegény emberek verejtékkel megkeresett fillereit csaták ki. A mások pénzén, a mások rovására akart megélni.

Kaucziókat szedegetett fel szegény emberektől, pinczerektől, portásoktól és azután elköltötte a mások pénzét. Nem nagyok azok az összegek, amelyek Kronstein Henrik kezén veszttek el, száz, kétszáz koronát szedett egy-egy embertől, de azoknak a rászédött embereknél ez a száz és kétszáz korona volt mindenük, egész vagyonuk.

A «Mignon»-szálloda.

Valaha főpinczér volt Kronstein egy éjjeli kávéházban. Ugy látszik, nem tett neki ez a mesterség, mert felcsapott szállodásnak. Kibérelte a Szerencsen-utca 31. számú házat s megalapította a «Mignon»-szállodát.

A «Mignon» szálloda ama rossz hírű helyiségek közé tartozik, melybe bizalmas légyotokra szoktak ellátogatni szerelmet hajhászó vendégek. Az alkalmi szerelmesek száma csappant-e meg, avagy Kronstein Henrik választotta-e meg rosszul a helyet a szállodájának, nem tudni. Elég az hozzá, hogy a «Mignon» sehogysem ment, a kiadás napról-napra növekedett.

Kaucziók és más egyebek.

Mit tett tehát Kronstein Henrik? Amaz immár nem szokatlan módszerhez folyamodott, hogy embereket fogadott fel szolgáltatása kauczióval s az elmaradt jövedelmet ezzel pótolta.

Igy Löwy Józsefet könyvelőnek szerződtette a szállodájába, Löwy József egy százötven forintos takarékpénztári könyvet adott a szállodásnak biztosíték gyanánt. Kronstein Henrik ezt a százötven forintot felvette a Bankgyesület pénztárából és elköltötte.

Beer Ádám pinczermester szintén 150 forintos takarékpénztári könyvet tett le nála biztosítékul. Kronstein ezt a pénzt is elköltötte.

Ebensprenger György száz forintos kaucziója miatt tett feljelentést.

De mintegy husz feljelentés érkezett még az ügyészséghez Kronstein Henrik ellen.

Kenész Sándor, a Hódmezővásárhelyi Hírlap kiadója azért jelentette fel, mert lapjának nemlétező hirdetésokat adott fel s a jutalékot előre felvette.

A Berendorfer-féle érczárú gyár azért jelentette fel, mert 900 koronára menő érczárut vásárolt nála hitelbe s a vásárlás után menten elzalogosította.

Polczer és társa cégénél egy 240 koronás pénzszerkeztényt vásárolt hitelbe s eladta 120 koronáért s ezeknek a cégeknek egy fillért sem fizetett.

Rozenthal Adolf Arany Janos-utcai kereskedőt is becsapta 200 koronával. Kronstein ugyanis egy nap beállított Rozenthalhoz és kijelentette, hogy ő bizomány-üzletet szeretne csinálni a Rozenthal árúiból. S hogy hitelképességét megerősítse, egy Vörös Tibor nevű honvédhadnagy barátjával igazolta magát.

Erre aztán Rozenthal mintegy 200 korona árut adott át Kronsteinnek, a mit Kronstein sohasem fizetett meg.

Pofon az Andrássy-uton.

Az utóbbi időben a becsapott emberek nagyon szorongatták a kauziókért a szállodást. Kronstein durván elutasította őket.

Nemrégiben Löwy József könyvele az Andrássy-uton találkozott vele és követelte tőle a pénzt.

Kronstein azzal válaszolt, hogy a járőrök szemelattára felpozította Löwy Józsefet. Löwy József bepörölte a szállodást s a törvényszék három napra elzáratta Kronstein Henriket.

Most nyilván egy kissé hosszabb ideig fog hűsölni.

Az új Svengali és áldozata.

— Saját tudósítónktól. —

A Triby szenzációs drámája megvalósult itt Budapesten és ez foglalkoztatja most a rendőrséget, ügyészséget és a törvényszék orvosszakértőit egyaránt. Rendkívül érdekes az eset egy büntető jog, mint az emberi test tudománya és a lélektan szempontjából.

Egy férfi szeretett, és a vád szerint a leánnyal szemben visszaélt azzal a ritka állati erővel, melylyel a természet megajándékozta, a hipnotizálási tudással. A férfi szemének egy pillantásával dejes álomba vitte a leányt s akkor szeretteket a szerencsétlen teremtséssel, mignem az belehalt a testi és lelki gyötrelmekbe.

Még nincs egészen kiderítve az eset, némely részlete hiányos még, de a hatóság szigorú vizsgálata mihamar ki fogja deríteni a valóságot.

A család szemefénye.

Jobb napokat látott valaha Stiller Károly, aki családjával, mely feleségéből és négy gyermekéből áll, két esztendő óta a Kofi-utca 24. számú háznak egyik kétszobás lakásában lakik.

Önálló kereskedő volt Stiller, de a rossz üzleti viszonyok arra késztették, hogy alkalmazást vállaljon. Néhány esztendő óta Stiller a budapesti gázgyárnál működik, mint óratöltőgép. Szerényen, de nyugodtan, sőt mondhatni boldogan élt a család, hisz volt a családfenntartónak egy hatalmas támasza, mely lehetővé tette, hogy Stillerék anyagi gondoktól menten élhessen.

Ez a támasz Stiller huszonhárom esztendő óta Edvina leánya volt. Halavány, nyulánk, barna, kedves arcu nő. Edvina nem volt közönséges leány. Gyönyörűen tudott festeni. S ezt a képességét értékesítette is. Mai és társa budapesti fényképező műtermében dolgozott, színezte a fényképeket s tehetségét itt elég megfelelő anyagi feltételek mellett értékesítette.

S amit itt keresett Edvina, azt mind a családjának adta. A kicsinyek az ő pénzéből jártak iskolába, ruházkodtak, a házbér nagy hányadát ő főzdözte s a vasárnapi pecsenye költségeit is gyakran ő viselte.

Edvinát, aki szép volt, kedves, jó és dolgos, imádták odahaza, ő volt a család szemefénye.

S a család szemefénye, most kiterítve fekszik. Edvina bukott, azután meghalt.

Svengali szerelme.

A May és Társa cégnek két műterme van. Az egyik a Nagymező-utcában, a néhai Somossy-orfeummal szemben, a másik a Váci-köruton, az Andrássy-ut torkolata körül. Itt dolgozott Stiller Edvina.

Ugyancsak itt volt alkalmazva Nagy Jenő fényképezésé is. Széles, nagyon szép férfi, koromfekete bajusszal, szuró, kerek, fekete szemekkel. Ezekkel a szemekkel babonázta meg a lányokat.

Nagy Jenő szerelmére gyuladt Stiller Edvina iránt. De sokáig hasztalanul udvarolt, az intelligens leány nem is hederített a csinos, de kissé bárdolatlan fiatalember szépítgetéseire. — Hidegen hagyta őt a férfi, de az bizonyos irányban mégis hatással volt reá.

Nem tudta magának megmagyarázni, hogy honnan van az, hogy amikor Nagy hozzá közeledik, vagy erősen a szemé közé néz, önkénytelenül összerезzen, kellemetlen érzés vesz erőt rajta, úgy, hogy kénytelen lesütni a szemeit. A férfi figyelmét ez a hatás nem kerülte ki.

Körülbelül 1 éve annak, hogy egy napon Nagy Jenő s a leány vidáman tréfálkozva beszélgettek a műtermében. A férfi egyszerre bement a sötét szobába, ahol a fényképeket kassirozzák s kiszólt a leánynak:

— Jöjjen csak be Edvina.

Edvina bement. Ott Nagy Jenő eléje állt, mereven rászegeste szeméi és fojtott, parancsoló hangon szólt:

— Nézzünk farkasszemet.

Es itt következik a nagy bűn, melyet a vád szerint a férfi elkövetett.

Edvina jó médium volt és Nagy Jenő, a hipnotizáló, szeméinek tüze megbénította a leány idegeit. Egy-két perczig küzdött még a démoni szemek ellen, aztán ellankadt. *Hipnotikus álomba merült; teljesen a férfi hatalmába került.*

Es a vád szerint Nagy ekkor élt először vissza a helyzettel. Szerelmes örvényben rohant a bűnre, tehetetlen Edvinára.

Fokoli szerelem.

Azóta — egy éve annak — teljesen urrá lett Nagy Jenő Stiller Edvina fölött. A leány idegeinek gyöngeségét nagyban előmozdította a mestersége, a poros sötét, borongós műhely, melyet csak egy vörös lámpa világított meg. Naphosszat itt tartózkodott, ebben a sejtelmes hangulatu helyiségben és naphosszat mellette volt a cámion, aki ellen a szerencsétlen teremtsé nem tudott védekezni.

Egész esztendőn keresztül hipnotikus tompultságban élt Edvina. Nagy Jenő az utóbbi időben már egy pillantásával tehetetlenő tudta tenni és ilyenkor rendelkezett és szerelkezett vele.

A leány szemlátomást fonyvadt, gyengült. Arczáról eltűnt a pir, szeméi beestek, ajka körül ráncok támadtak, lesóványodott és járása ingadozóvá vált. A hipnotikus kéz rohamosan emésztette életerejét.

— Mi a bajod? — kérdezték aggódó szülei.

— Semmi . . . . nem tudom . . . . igazán nem tudom. Ez volt a rendes válasza.

Pedig oh be jól tudta a szegény. De nem merte, nem tudta megmondani az ő nagy baját. A távolból is Nagy Jenő hatalmában volt és a hatalom némitotta el ajkait.

Edvina anya lesz.

Három hónap előtt Edvina súlyos ideggyógyba esett. A házi orvos nem tudott segíteni s a leányt a megrémült szülők Kéthy egyetemi tanár klinikájára vitték.

Nagy Jenő itt nem férhetett hozzá s Edvinának rendes lelkiállapota helyreállott.

Ekkor megtette a feljelentést Nagy Jenő ellen, eimondván, amit itt megirtunk. De a törvényben járatlan leány feljelentése alapján indított vizsgálatot formai okokból beszüntették.

Két hónap előtt Edvina anya lett. Egy vézna, vérszegény gyermeknek

adott életet, aki már magával hozta a halál csirját. A gyermek Nagy Jenő hipnotikus szerelmének gyümölcse.

Edvina csak néhány héttel élte túl szegényét. Azóta még betegbb lett s a múlt héten kiszenvedett.

Halálos ógyán csak arra kérte szüleit, hogy álljanak boszút élete megrontóján. Három nap előtt temették el, a szülők és a testvérek szivtettép zokogása között.

Újabb feljelentés.

A szülők szent kötelességüknek tartják, hogy eleget tegyenek imádott leányuk utolsó kívánságának: boszút akarnak állani a fényképező-Svengalin. Újabb feljelentést tettek Nagy Jenő ellen.

Gleichmann Lajos dr. ügyvéd adta be a feljelentést, melyben halált okozó súlyos testi sértéssel vádolják Nagy Jenőt.

E feljelentést támogatja Kéthy tanár szakvéleménye is, aki halározzott médiumnak mondta a leányt s idegrendszerének teljes tönkrevetését az állandó hipnotikus állapot kifolyásának jelentette ki.

Kevés ilyen bonyolódott és érdekes ügy foglalkoztatta a budapesti büntető törvényszéket.

Falkait elfogták.

— Saját tudósítónktól. —

Frankfurt, július 9. A Frankfurter Zeitung jelenti New-Yorkból: A Budapestről megszökött Falkai László pénzeslevélhordót itt letartóztatták.

Hát végre mégis csak hurokra került. Három állam rendőrségét vezette heteken át az orránál fogva, anélkül, hogy a körmonfort tolvajnak csak a nyomára jött volt volna.

Emlékeztetünk rá s csak néhány hét előtt történt, hogy Falkai László pénzeslevélhordó negyven ezer koronát tartalmazó pénzeslevelekkel eltűnt a fővárosból.

A rendőrség a legnagyobb apparátussal látott a szökevény üldözéséhez, mert tudta, hogy agyafurt emberrel van dolga, aki hosszú éveken át volt csendőr-mester s természetesen, hogy a gonosztevők minden furlangja a kis ujjában van.

A rendőrség szorgos keresésének azonban nem volt fogantatja, Falkainak nem tudtak a nyomára akadni.

Már egész legendák kezdtek a tolvajról keringeni, amelyet még csak fokozott az a körülmény, hogy több ízben hozták elfogatásának híret anélkül, hogy ez a valóságnak megfelelt volna, sőt egy ízben egy alföldi városban egy a szomszéd helyiségbe ránduló hivatalnokot fogtak el helyette.

Csaknem minden nap érkezett róla hír — még ma délután is — amely azt jelentette, hogy a sikkasztó postaszolgá New-Yorkban van és igen jól érzi magát.

Képes levelezőlapokat küldözget ismerőseinek és ezek már az ügyészség kezében vannak.

Ugyancsak ma jelentették, hogy Falkai nem áll rendőri felügyelet alatt, mert volt annyi esze, hogy sehol sem jelentkezett, a főkonzul pedig elmulasztotta a kelő lépéseket megtenni.

Hogy ez nem volt igaz, azt bizonyítja az a tény, hogy a sikkasztó horogra kerül s már a new-yorki börtönben várja kiszolgáltatását.

Két öngyilkosság egy családban.

— Saját tudósítónktól. —

Ez a mi fényes nagyvárosunk, mely mindennapra megtermi a maga szomorú szenzációit, ma délután egy király-utcai család szomorú drámáját dobta oda az utcára a kíváncsi embereknek.

Az történt, hogy ma délután a Király-utca 47. számú házban egy szép barna leány, — Schön Ilka a neve, — forgópisztolyal mellbe lökte magát. Mikor az ücsű, a 22 éves Schön Miksa, meghallotta a

dolgot, kétségbeesésében leugrott a második emeletről a Király-utca kövezetére.

Azok, akik ma délután el akarták dobni maguktól az életet: özv. Schön Lujzának a gyermekei.

Az anya egy kis dohány-tözsde jövedelméből tartja fenn a családját. Ott laknak már évek óta valamennyien Deutschländer Nándornál, aki nagybátyja a gyermekeknek.

A leányt, aki szép, barna teremtsé, jókedvűnek ismerte az egész háznép és kedvesnek mondta mindenki, aki gyakrabban eljárt a kis trafikba.

Egy hét óta mégis szomorubbna látszott a szép Ilka kisasszony. Keresték, találgatták az okát a házbeliek. Rafogták, hogy szerelme, de bizonyosat nem tudott senki, mert Ilka kisasszony még az édesanyjának sem beszélgetett a szív ügyeiről.

Ugy mondják, hogy a szép Schön Ilkát egy asztalosmester akarta feleségül venni. A család amellé volt, hogy a leány melegen hozzá a kérőjéhez.

Ilka kisasszony azonban nem akart férjhez menni az asztaloshoz. Ugy látszik, hogy már régen odaigért a kezét, meg a szívet valaki másnak. Mostanában kellett volna megtartani a kézfogót. Schön Ilka nem akarta megérni az eljegyzést és fegyverhez nyúlt. Így beszél a házbeliek.

Ma egész nap nagyon jókedvű volt. Délben vigan elnevetgett az ebédnél. Anyja lement az üzletbe. Az ücsű: Miksa, lenézett egy kissé a Schreiber-kávéházba. Ugy 6 óra tájban aztán pisztolydörrenés hallatszott Schönök lakásából. A szomszédok berohantak, Ilka kisasszony már akkor ott feküdt a szőnyegen. A kebléből ömlött a vér. A revolver ott hevert mellette.

A házbeliek rohantak le a trafikba, az anyjának megvinni a szomorú ujságot.

— Mi történt? — kérdezte Schönöké rémulten.

— Az Ilka kisasszony agyonlőtte magát!

— Hamar orvosért!

Schön Miksa szaladt a kávéházba, hogy onnan a mentőkért telefonáljon. De szólni sem tudott a nagy izgalomtól. Nevető gőrcsöket kapott.

Aztán rohant fel vissza a lakásba. Mikor látta, hogy nővére a padozaton fekszik: rémulten menekült fel a második emeletre a szerencsétlen fiatal ember és a második emelet erkélyéről leugrott a utcára.

Ugy látszik, hogy a borzasztó esemény hatása alatt megőrült.

Kis vártatva megérkeztek a mentők, s a testvéreket beszállították a Rókus kórházban.

Amikor a mentők kocsija elvágatott, özvegy Schön Lujza, az öngyilkosok anyja, ismét kinyitotta a trafik üzletét és árulta tovább a szivart és a bélyeget. . . .

Az olvasóhoz.

Szívesen fogadták a mi ujságunkat mindenfél és hisszük, hogy kitart mellettünk és egyre gyarapszik a mi szerető közönségünk. Jelszavunk ez marad: Igazak, egyenesek, szókimondók vagyunk. Harcolunk és küzdünk, de csak a magyarság jogaiért és javaiért. Szolgálunk is, de nem kényírat és kormányt, nem magánérdeket, nem pártpolitikát, hanem egyedül és kizárólag a közjót.

Szeretettel, melegséggel fogadjunk mindent, ami a nép javát szolgálja; ellenségei vagyunk minden akarataknak és törekvésnek, amely a nemzet ártalmára lehet.

S adunk jó ujságot, érdekeset, magyart és igazat.

A magyar olvasó velünk van s a jövőre is bizton velünk lesz. Üdvözöljük a mi táborunkban.

A Friss Hírek szerkesztősege.

Ajándék az olvasónak.

Regényünk eddigi folytatásából mindennap kihagytunk egy szót. Azok közt, akik ezt egy héten át kitájták és nekünk beküldték, értékes női aranyórát sorsoltunk ki az ajándékokat.

Székely Bella — Pozsony nyerte meg, akinek az órát elküldtük.

Csendélet a kamarában.

— Saját tudósítónktól. —

Maült össze a budapesti kereskedelmi és iparkamara közgyűlése, hogy elfogadjon a lapunkban már ismertetett feltételekkel a megrendelések gyűjtéséről szóló törvény ellen.

Szóba került a multkor puccs is, melyről mindenek dacára sikerült kiderítenie, hogy a kamara két szótöbbséggel szavazott az önálló vámtörvény ellen. A nyugalmas és békülékeny kamaratagok ma mind a két félen azon buzgólkodtak, hogy elsimítsák a puccs miatt támadt ellentétet, s ez nem volt nehéz munka. Egyesült erővel falyolt borítottak a multa, illetve a puccsra. Ki tudja, mikor lesz majd ismét zajos vita a kamarában?

Az ülés elején, a mult ülés végső akkordjaként Fritz Péter kamarai titkár bejelentette, hogy Krejcsi Rezső dr. segédtitkár és Hoffer Márton jegyző, akik a mult ülésen a szavazók számát összeítették, fegyelmi vizsgálatot kértek maguk ellen, mert azzal gyanúsították őket, hogy a szavazatokat szándékosan rosszul olvasták össze. Ezenkívül az elnökség körlevélben felhívta a mult ülésen az összes tagokat, jelentsék ki: igen-nel vagy nem-nel szavaztak-e? A fegyelmi vizsgálat titiszviselőket teljesen tisztázza, a beérkezett nyilatkozatokból pedig konstatálta ő, hogy az önálló vámtörvény ellen 38-an, mellette 36-an szavaztak.

Lánczy elnök azon reményét fejezi ki, hogy a jövőben a tagok lesznek annyi tisztelettel a titkár iránt, hogy jöhiszemtségüket kétségbe nem vonják.

A megrendelések gyűjtéséről szóló törvényjavaslat dolgában készített, s lapunkban már ismertetett felterjesztést az összes ülés elfogadta.

A budapesti kereskedelmi kikötő létesítésének eszméjét a kamara évek óta folyton ében tartja. Most a kikötő létesítésének sürgősségét újabb előterjesztésben hangoztatja, számos nyomó érvet hozza fel annak fontossága mellett. Az elnökség indítványozza, mondja ki a kamara, hogy a budapesti kereskedelmi kikötő létesítésének loganatba vételét sürgősen szükségnek tartja, s ez irányban felterjesztést intéz a kereskedelmi miniszterhez. Egyhangúlag elfogadták. Ahhoz is hozzájárult a teljes ülés, hogy a kamara a rendelkezésére álló fiatal iparosok külföldi utaztatására szánt ösztöndíjakat (600—600 koronát) Mirisch István befelépítési művezetőnek, Farkas Kálmán üvegfestő segédnek és Beck Mór bronzöntő-segédnek adományozza.

Az öngyilkos bankpénztáros.

— Saját tudósítónktól. —

Az Egyesült Fővárosi Takarékpénztár szerencsétlen pénztárosa, Lamotte Vilmos, aki tegnap öngyilkosságot kísérelt meg, a halállal vívódik. Sok minden vall arra, hogy Lamotte tévedésnek az üldözete. A 19.300 koronát kitevő hiányra a mult hó vége felé jöttek rá a bankban s a gyanúsított ember folyvást csak azt mondta, hogy ő ártatlan.

Lamotte tudvalevőleg azzal védekezik, hogy mint pénztáros, egy félnek többet fizetett ki, 120 korona 50 fillér helyett 12 050 koronát. Pénztárosoknál az ilyen tévedés nincs kizárva s amint most kiderült, Lamotteval tavaly is történt hasonló eset. Pollackék ügyvéd segédjének, egy Schwarcz nevű jogásznak adott 2000 forinttal nagyobb summát, mint amennyit fizetnie kellett. De a jogász visszaküldte a pénzt egy levél kíséretében, amely dr. Gál Jenő ügyvéd kezét közt van s amelyet ez, mint Lamotte védője, föl is mutatott, hogy védenesse hangztatott ártatlanságát valószínűbbé tegye. A levél így szól:

Tisztelt Uram!

Ön ma nekem 2000 forinttal többet fizetett ki. Szegény, de becsületes ember vagyok s ezért visszaadom a pénzt. De van egy kérésem: kegyeskedjek nekem belőle annyit kölcsönözni, hogy legyen tandijra valóm, amire most nem tudok másként pénzt szerezni.

A bank június hó 30-án rendőri felügyelet alá helyezette volt pénztárosát.

Sírva rimázkodott, hogy higgyenek neki s ne tartásák sikkasztónak.

— Vegyenek vissza a hivatalba. — könyörgött — adjanak bármilyen foglalkozást. Megelégszem a fizetésemből évi 500 forinttal, a többi tartásák vissza a kár fedezésére.

De Lamotte nem tulta ezt keresztülvinni és e hó 7-én, tegnapelőtt megtelek ellene az ügyészségnél a följelentést, sikkasztás címén. Úgye a nyomozás megejtése végett átkerült a rendőrséghez s a szerencsétlen, aki az utolsó napokban szinte az örülethez járt már közel, amint erről tegnap hírt vett, rögtön fegyvert fogott s öngyilkossá akart lenni.

Az orvosoknak van némi reményük arra, hogy Lamotte-ot megmenthetik az életnek. A súlyosan sebesült embert a Rókus-kórházban ápolják.

A pestis.

— Saját tudósítónktól. —

Konstantinápolyban ismét több pestiseset fordult elő. Ez az eset arra indította a bolgár államvasutak igazgatóját, hogy a keleti express-vonatok közlekedését holnapról kezdve a philippopol-sarabey-szöfiai vonalon is beszüntessék. Holnapról kezdve tehát a Belgrádon át közlekedő keleti express-vonatok csak Szófiáig és onnan közlekednek.

Marseille, július 8.

A Laos csomagszállító hajón előfordult pestisesetek miatt már tegnap orvosi személyzetet küldtek Frioulba, ahol a hajó vesztel. A hajó összes utasait, számszerint 317-et, ma Frioulban partra szállították.

Örkös rabság — 80 koronáért.

— Saját tudósítónktól. —

Maros-Ludason hajmeresztő kegyetlenséggel ölte meg Butás Tódor az ő Kapusán Mihály nevezetű barátját. Megleste a kőröczsában, megtámadta és egy késsel keltémetszette a nyakát.

A halálosan megsérült ember még fel-tápázkodott és vagy kétszáz lépésre még elvánszorgott, ott aztán összeesett és nem is kelt fel többé. Butás ezt az alkalmat várta, mert addig félt, hogy a haldokló ember hörgésére figyelmessé lesznek az ut körül munkálkodók. Felszakította kabátját és elrabolta pénztárcáját, melyben nyolczvan korona volt, aztán futott vissza a falu felé. A falu végén megszóltotta valaki:

— Hova szaladsz olyan lekendezve?

— Sietek haza, dolgom van!

A földmivesek megtalálták este a Kapusán holttestét és jelentést tettek róla a csendőrségnél. Megindították a nyomozást és az az ember vezette nyomra őket, aki este hazafelé futni látta Butást. Elfogták és rögtön bevalotta tettet. A pénzt elásta a temető árkába és ott meg is találták 8 korona híján.

A torjai törvényezék esküdtbírósa gyilkosság és rablás bűntettében mondta ki bűnösnek Butást, amiért életfogytig tartó fegyházra ítélték.

A kuria szűnési tanácsa ma, Hammersberg Jenő koronaügyész indítványára elutasította a védő által az ítélet ellen beadott semmisségi panaszt.

Jó tanács a czárnak.

— Saját tudósítónktól. —

A minden oroszok czárjának egy hó óhaja van, amely eídíg sehogysem akart teljesülni. Flutódót akar, aki majd örköse legyen hatalmas trónjának. A gólyamadár már négy ízben szállt le a czári palotára, de mind a négyszer leánygyermeket hozott. Az oraviczal plé-

bános, Kanten, részvétet érzett a nagy czár iránt és a következő szövegű táviratot küldte Szent-Pétervárra:

Ha császári Felséged biztosítani akarja azt, hogy trónörökösöt kapjon, kérje meg a felséges asszonyt, hogy újszülött gyermekét csak kis ideig táplálja a jobb emlőjén. Ha Felséged teljes bizonyítékokat akar, úgy készséggel vállalkozom arra, hogy azokat szóval vagy írásban szolgáltassam.

Felségednek legalázatosabb Kanten páterje.

Oraviczán azt mondják, hogy Kanten páter nagyműveltségű férfiú, aki évek óta folytat orvosi tanulmányokat és statisztikai adatokkal bizonyítja állításának valódiságát. A czár azonban mindezt nem felelt az oraviczai sürgönyre és valószínű, hogy nem is fog. Schenk tarár olyannyira kifárasztotta ő felségét, hogy tovább kísérletezni nem igen lesz kedve.

A búrok szöknek.

— Saját tudósítónktól. —

London, július 9.

Szent Tona szigetéről az a hír jön, hogy az ott levő búr foglyok közül az utóbbi időben sokan kísérletet tettek a szökésre. Néhány héttel ezelőtt Banks-Batteryben, a sziget egyik kikötőhelyén, nagy mennyiségű élelmiszert, konzervhúst, sonkát, kondenzált tejet és palacszkabok sok ivóvizet találtak az angolok elásva. Az angolok vizsgálatot indítottak s ekkor kiderült, hogy egy nagyobb számú búr csapat e helyen meg akart szökni s magával akarta vinni az élelmiszert. A Rupert-öbölbe a minap egy orosz hajó érkezett, amelyből egy nagy bárkát küldtek ki a parthoz, amint ezt a parlon levő búrok látták, ketten a tengerbe ugrottak és a bárkához usztak. Az oroszok azonban nem akarták őket fölvenni és azért visszautaszták a partra. A május 18-ára virradó éjjelen nagy mozgolódás volt a búrok táborában. Az angol őrség azonnal körülfogta a búrok táborát. Később kiderült, hogy a búrok föl akartak lázadni s csak az angolok tulayomó erejét látva, mondták le tervükről.

London, júl. 9.

A hadügyi hivatal egy közleményt adott ki, amelyben konstatálja, hogy 1901. január elseje óta a brit hatóságok Dél-Afrikából katonai okokból nem vitettek idegen állampolgárokat Európába. Azok a külföldiek is, akiket ezen a napon elszállítottak, kettő-három fivételével, nyomorban sanyalódó emberek voltak, akiket konzuljaik kérelmére ingyen vitték át Európába.

Megsütötte a házibarátot.

— Saját tudósítónktól. —

Furcsa eset történt a napokban Bara községben, ahol Milodánovics György furosán állott hosszú felesége udvarlóján. Milodánovicsnak ugyanis fiatal felesége volt, aki szívesen fogadta az udvarlókat, különösen, ha a férj nem volt otthon. Leginkább azonban egy Szimics Miklós nevű fiatal legényt tüntetett ki kegyeivel, aki csak azt leste, hogy a férj távozzék hazulról, rögtön ott termelt a menyecskénél.

A mult héten Milodánovics az egész hetet a mezőn töltötte, aratással foglalkozva s csak késő este szokott hazatérni. Szombaton is csak késő estére várta a menyecske az urát, ennél fogva a déli órákban egész zavartalanul turbékolta a zzeretőjével, amikor észrevették, hogy az utcaajtón Milodánovics lép be. A meglepott szerelmese hirtelen nem tudtak más menekvést, minthogy a menyecske bebujtatta szeretőjét a banyakemenczébe, csak hogy ezt már észrevette a garda is, aki akkor lépett be a konyhába, de úgy tett, mintha semmit sem látott volna.

Azokban pokoli ötlete támadt. Feleségének azt mondván, hogy azért jött haza, mert elfogyott a kévekötszhez szükséges szalma s egyúttal meghagyta a feleségének, hogy hozzon be egy kosár szalmát, majd abból kötelet fon. A menyecske szófogadott, s mikor a szalmát behozta, a férj elküldte dohányért a boltba. Alig lépett ki az asszony a házból, a férj a kosár szalmát bedugta a kemenczébe és meggyújtotta.

A megszorult legény menekülni akart, de amikor a fejét kidugta, a kemence előtt állott férj egy vasvillával vissza-

lőtte. Az asszony, amikor visszatért, rémülve látta, mi történt. A szomszédokba futott segítségért, de mire a nép összefutott, Szimics már megégett. Az elmenekült asszony följelentette férjét a csendőrségnél. Milodánovicsot elfogták.

TÁVIRATOK.**Városatyák párba.**

Páris, júl. 9. Colly és Evain községtanácsosok között ma reggel kardpárbaj volt, amelyben Colly jobb karján könnyű sebet kapott.

A hol adót nem fizetnek.

Páris, július 9. A mult hónapban követelt adókbau 14,592.200 frankkal kevesebbet vettek be az előirányzatnál és 27,345.800 frankkal kevesebbet, mint a mult év június havában.

A lessinai püspök meghalt.

Zára, július 9. Czarev érsek, lessinai püspök, ma délelőtt hosszas betegkedés után meghalt.

Hohenlohe temetése.

Ragatz, július 9. Hohenlohe herceg holttestét ma reggel beszentelték, azután a koporsót feltették a virágokkal díszített halottas kocsi és harangzúgás között kivitték a pályaudvarra. A koporsót a pápság nyomában a gyászoló család tagjai, Bülow német követ, Ragatz városnak színe-java és a német furdóvendégek követték. A pályaudvarra érve a koporsót a virágokkal díszített vasuti kocsihoz ravaltra tették, mire a halottas vonat háromnegyed 11 órakor elindult.

BUDAPESTI ÉLET.

Szerda, július 10.

Fővárosi nyári szinkörben: Travlata — Városligeti szinkörben: Ocska brigadéros.

A horvát miniszter fogad délután 4 órakor.

A szépművészeti múzeum igazgatója.

Néhány lap ma azt a hírt közli, hogy Wlassics Gyula közoktatásügyi miniszter Kammerer Ernő orsz. képviselőt az új szépművészeti múzeum igazgatójává, Térey Gábor dr-t pedig a múzeum igazgató-örvévé nevezte ki. Illetékes helyről nyert értesülés alapján a »Hircsarnok« most azt jelenti, hogy a kinevezések nem történtek meg, de Kammerernek, mint az Országos Képtár kormánybiztosának és Téreynek, mint a képtár igazgató-örvének munkaköre a létesítendő szépművészeti múzeum ügyeire is kiterjed.

A pinczerek ügye.

A pinczérzsakegyesület hatalmas akciója, melyet a zsaroló ügynökök ellen folytat, nap-nap után hatalmasabb hullámokat ver. Most már a kereskedelmi miniszterhez is eljutott a dolog híre. Ez pedig abból a leiratból tűnik ki, melyet most a fővárosi tanácsához küldött. E leiratban többek között a következőket mondja: Herceg Kálmán aláírásával megjelent Nyílt levél a foglalkozást közvetítő üzemleiről oly felháborító képet fest és a közvetítők ellen oly súlyos vádakot emel, hogy azokat figyelmen kívül hagyni nem lehet. Felhívja a tanácsot, hogy a panaszokat vizsgálja meg, gondoskodjék szigorú megtorlásról; végül utasítást ad az iparhatóságnak, hogy legkésőbb augusztus 1-éig minden sürgetés bevárása nélkül a tett intézkedések eredményeiről szóló jelentéseiket tegyék meg. Kár, hogy ilyen későn jut észébe a miniszternek, hogy ebben az ügyben cselekedjék.

A munkaszünet.

Az utóbbi időben több ízben merültek fel panaszok arra nézve, hogy az állami egyedárusági cikkek elárusításával is foglalkozó kereskedők a vasárnapi munkaszüneti törvényvel szemben rendszeres visszaéléseket követnek el, amennyiben kereskedelmi üzletük egyéb áruit is kiszolgáltatják. Most rendeletet bocsátottak ki, amelyben felhívják a törvényhatóságokat, hogy a kérdéses kereskedőket a legszigorubb ellenőrzés alatt tartásák és kihágás esetében a megtorlás iránt intézkedjenek.

Wesselényi várjon!...

Micsoda parvenü-mondás. So-hase hallottam különbet. Csak a semmiből dussá lett látszólagos ur képes rá. Ez üzeni ki boldogboldogtalannak, szegénynek, urnak, hogy «Várjon!»

Ezzel mutatja, hogy nagyobb ur. Mással nem mutathatná ugysem.

Mégis, szinte meglepő: — Szilágyi Dezső üzenete a minap Wesselényi Miklósnak:

— Az ur pedig várjon. Tavaszszig. Akkor majd ráérek...

... Amióta meghalt Wesselényi Miklós. — hárman voltak egy időben a «nagy» magyarok: Kossuth Lajos, Széchenyi István, Wesselényi Miklós. — Amióta meghaltak ők, hiába vár a magyar hozzájuk hasonlatos nagyokat. Nem születnek ők, csak egy-egy évszázadban. Csak nagy idők szülnék nagy férfiakat. Korcs idők nagyjai csak törpék maguk is. Hisz látjuk...

S mégis azt üzenik nálunk Wesselényi Miklósnak:

— Várjon. Amíg Szilágyi ur majd ráér. Talán tavaszszig?...

Ugy volt, — hiszen olvashatták a *Friss Hírek* írástól tegnap, — úgy volt, hogy Zilah város szobrát emelt nagy Wesselényi Miklósnak. Az ércszobor kész. Kőtálpán várja, hogy szerető szemmel nézhesse a népet, amelyet senki se szeretett nálánál jobban.

A leleplezés országos ünnepére a szónak országos mesterét hívták meg disz-szónokul: Szilágyi Dezsőt. El is vállalta a diszes tisztelet azért volt, hogy kurtakiszüzenete:

— Hogy Wesselényi várjon. Mert most nem ér rá, ő, — Szilágyi Dezső. Vakációra megy nyárára, s abból a pihenőből nem szakíthat időt. Aztán meg választások lesznek az őszszel, akkor is dolga lesz temérdek. Hát csak várjon Wesselényi Miklós tavaszszig. Akkor majd elmondja róla ő, — Szilágyi Dezső, — hogy mi-

lyen nagy férfi volt, derék és hű hazafi... Csak várjon tavaszszig...

Zilah város bölcse tanácsa pedig nyomban elhatározta, hogy vár tavaszszig. Egy félesztendőre elhalasztják a szobor leleplezését.

Mire tanít bennünket Szilágyi Dezső üzenete?

Arra, amit szomorúan tapasztalunk másfelől is. Hogy magyar földön az elfajult góg, a nagyralátás, az önteltség, az urhatnamság ül a hatalmi trónuson. Osztályokba, alsztályokba, csoportokba, alcsoportokba vagyunk osztva mindahányan, s akinek csak egy mákszemnyivel magasabb rangja és állása, akinek csak egy garassal több a pénze, akinek csak egy szemernyivel különb az atyafisága: lenézi, megveti, leköpi a többi.

Ész, érték, tudás, hazafiság, önzetlenség, becsület, emberszeretet... mind csak bliktri. Rang kell, méltóság. Az a valami.

Hogy ki hozta ezt a divatot Magyarországra? Törd rajta a fejedet magyar, s akkor kitalárod, hogy a fejtől romlik a hal...

Különös is a Szilágyi Dezső okoskodása, amelyikkel azt üzeni, hogy Wesselényi várjon:

Most nyáron vakációja van, a szabadságát élvezi, — hát nem ér rá. Most semmi dolga, hát nem ér rá. De majd ha meglesz az új képviselőház, ha megint ráköszönt az ország dolga, — akkor majd ráér...

És vajon mire tanít bennünket Zilah város cselekedete, amely szó nélkül elhalasztotta a szoborleleplezést tavaszra, amikor majd a kegyelmes ur ráér?

Arra tanít, hogy magyar földön a góg uralma megszülte a szolgálalázatot. Mivel a nagyok lenyomják a kicsit, az aprók már maguktól is porig hajlonganak a nagyocskák előtt.

Politikában nincs vélemény, csak

meghajlás; a sajtó nem itélkezik, csak alázatosan hizeleg; megyék és városok és mindenféle emberek csak gráciáért leselkednek. Amit a főmögul mond, az evangélium, amit az ő csatlósai cselekesznek, az is jól van téve.

Olyan időket élünk, amikor nagyobb és dicsőbb egy eleven Szilágyi, mint egy holt Wesselényi...

Tessék a rikkancsoktól FRISS HÍREK-et kérni.

Revolver a bálón.

— Saját tudósítónktól. —

Bózsó László és Cs. Horváth László szolnoki földművesek az idén márczius tizenötödikét egy kis korcsmában ülték meg. Ejjéltájban, amikor a jókedvük emelkedni kezdett, eszébe jutott Bózsónak:

— Jó volna, komám, egy kicsit táncolni is ez n a szép napon.

— Gyerünk el az ipartestület helyiségébe, ott a halvacsora után táncmulatság van!

— Forgassuk meg a szép lányokat. Rugjunk ki a hámból!

Ezzel a két jókedvű magyar fölment az ipartestület emeleti nagytermébe, ahol a meghívott vendégek már a ropogós csárdánál tartottak. Bózsó nem kéréte sokáig magát, hirtelen odaugrott egy kacziás menyecskehez, derékon kapta s amugy magyarosan megforgatta. A hivatalan vendégnek ez az eljárása haragra lobbantotta a szép menyecskét s faképnél hagyta táncosát, Németh János rendező pedig kiutasította a teremből a jegy nélkül mulatozó atyafit. Bózsó azonban nem akart távozni s akadékoskodni kezdett, mire Kállai Menyhért segítségére sietett a rendezőnek.

Ezt azonban nem nézte tétlenül Cs. Horváth László, a hű czimbora s egy olmosvégű bottal fejbévágta Kállait, majd később Koleschánszky Antal rendezőt. Néhányan erre megragadták az izzága embereket s kidobták a teremből, majd a rendőrségre akarták vinni. Oda is jött két rendőr, de Cs. Horváth kétszer is rájuk lött revolveréből, úgy, hogy csak nagysokára teheték ártalmatlanná.

A szolnoki törvényszék mint esküdt-bíróság Horváthot szándékos emberölés kísérlete, súlyos testi sértés és ha-

tóság ellen való erőszak vétsége miatt összbüntetésül *negyedfél évi fegyházra* ítélte. A legfelső bíróság Paiss Andor elnöklésével tárgyalta a dolgot s *Hammersberg Jenő* koronaügyész indítványára *visszautasította* a vádlott semmisségi panaszát.

Figyejünk jól a czimre: FRISS HÍREK.

A komikus mint drámai hős.

Thiron urról, a *Comédie Française* híres művészeről a következő kedves apróságot írja egy francza újság. A művész egy kis fürdőhelyen keresett üdülést. A fürdőhelyen egy régi tanulóársával találkozott, aki ott színészkedett.

— Testvér, — jelentette *Thironnak* — holnap lesz a jutalomjátékom. S ha te igaz testvér lennél, akkor tudod mit tennél? — Mit?

— Közreműködnél. Ezt nem szabad visszautasítanod, *Thiron*, meg kell tenned ezt a szolgálatot régi barátodnak. Ha a te neved ott lesz a színházi czédulákon, bizonyos a felt ház. Ugy-e megteszed?

— Megteszem. De azzal a feltétellel, hogy a szerep rövid lesz, a színlapon pedig az én nevem szerepeljen kizárólag.

— Jó, hát játszd *Varust*. Két strófa az egész.

— Mondd el.

— A mese a következő: Rómát legyűrték. A konzul, az imperátor, liktoraik közepette ül. Én játszom a konzult. Most előlép *Varus*, a hadsereg tribunja, aki Róma vereségét okozta. Megdöbbenve állva marad, amikor engem, bíróját meglátja. Meghajtva homlokát a kétségbeesés sulya alatt én így szölok hozzá: «*Varus*, mit csináltál légiómmal?» S *Varus*, zokogástól fojtott hangon válaszolja: «Oh Cézár, szétszórtam őket a földön. Megfutamodtak, mint az esti szél elől a füst.» Ez az egész.

— Jó, jó, csak hogy én nem értek hozzá, mert tragédiákban sohasem játszottam.

— Az nem baj.

— No jó, minthogy úgy látszik, hogy tényleg együtt jártunk a konzervatóriumba, hát elfogadom.

Elérkezett az előadás napja. A jegyek mind elfogytak. A közönség türelmetlenül ési a híres *Thiron* megjelenését. Mint katonai tribun lép fel és zajos tetszés fogadja.

A FRISS HÍREK TARCZÁJA,

A kutya szomorujátéka.

— Mondja csak, — szóló hirtelen a szomszédnóm, — szereti a kutyákat?

Nem tudnám megmondani, mi indította erre a kérdésre. Nekem jutott az a szerenese, hogy az asztalhoz vezetőhessem, s abban is az rencsés valék, hogy kérdésére kedvező feleletet adjak, mert különben nem tudom, érdemesnek tartott volna-e arra, hogy foglalkozzék velem az ebéd alatt.

— Ugy hát szeretném tudni, — folytatta elgondolkozva, — érdekelné-e önt, egyet-mást megtudni egy kutyáról, amely valakié volt... valakié, akit nagyon jól ismerek.

Azt hiszem a trójai háboru történetét is gyönyörrel hallgattam volna az ő kis szájából, azért hát siettem biztosítani, hogy semmire se vágyom úgy, mint a kérdéses kutya pályafutásával megismerkedni.

Egy pillanatig hallgatott, azután hozzáfogott az elbeszéléshez:

— Azt a kutyát *Borsi*-nak hítták és nagyon igénytelen állat volt. Gazdával sokáig közös háztartásban élt, mert gazdája legényember volt és egyedül élt. Mindig azt mondta, hogy sohasé

házasodik meg, mert nem akarja *Borsi*-t megszorítani. De találkozott egy leánnyal, aki miatt teljesen megelégedezett a szegény *Borsi*-ról. Megkérte a leányt és amikor ez igen-t mondott, most már kénytelen volt haza menni, hogy *Borsival* kiméletesen közölje a kényes természetü hirt.

Az elbeszélő mosolygott és ekkor gödröcskék támadtak az arcán. Másik szomszédja felhasználta a szünetet és megszólította. Mialatt beszélgették, eltűnődtem a hallottakon. Szomszédnóm hangjában volt valami, amiből azt következtettem, hogy *Borsi* gazdája közelebb áll hozzá, mint más közönyös ismerős. Nem kérdezhettem meg, mert csak egy pár óra előtt ismerkedtem meg vele, de nagyon kíváncsi lettem az elbeszélés folytatására.

Végre ismét hozzám fordult:

— Valószínűleg már elfelejtette, hogy egy történet elbeszélésébe fogtam?... Nem?... Csakugyan folytassam? Jó van hát: *Borsinak* eleinte nem igen tetszett a dolog, megkívánta volna, hogy kikérjék a véleményét de amint meglátta azt a fiatal leányt, felhagyott az ellen-szegülésével, amit gazdája sietett odamagyarazni. hogy *Borsinak* jó az iklése. Pedig különben nem volt könnyen kielégíthető, de az új urnójet az első pillanattól bálványozta. Érzelmel

eleinte nem viszonzották, mert *Borsi* nem volt épen ölelnek mondható, később azonban annyira megkedvelte a menyasszonyt, hogy még a nászutra is magával vitte.

Tehát megházasodott a *Borsi* gazdája! Fürkésző pillantást vettem a szomszédnóm terítéke mellett levő névjegyre s erről leolvastam, hogy ez s ez a *kisasszony*. Mondhatom, nagyon megörültem ennek a fölfedezésnek, amely tetemesen fokozta az érdeklődésemet.

— A nászutról hazatérve, — folytatta szomszédnóm, — *Borsi* jelentékeny szerepet játszott az életükben. A fiatal férj irodai órái alatt a menyecske sokat foglalkozott s játszott vele, ami *Borsi*-nak nagyon tetszett, mert azelőtt meglehetősen elhanyagolt kutya volt. Urnője *Borsi* külső megjelenésére is nagy gondot fordított, hetenkint kétszer sajátkezőleg meg is fürdőtötte, ami gazdájának sohse jutott volna eszébe és naponként kétszer tett kísérletet, hogy milyen színű pánthika illik jobban a szőre színéhez, ami *Borsi*-nak kényelmetlen volt ugyan, de később fölkellette a kutyabúzáját és türelmesen viselte a rákényszerített oziczomát. Egészben véve ez volt életének legboldogabb korszaka... Hajh, de gyönyörnek sok lett volna...

Ebben a pillanatban valakinek oda

kellett nyujtanom az ecetes uborkát, a mit elbeszélőm túlsó szomszédja ravaszul felhasználta, hogy újra megszólítsa.

Aggályaim visszatértek: hátha tévedés van azzal a névjegygyel? Társasbédéknél olyan gyakran összecserélik a terítékek mellé tett névjegyeket! Hátha nem kisasszony a szomszédnóm!

Ekkor a felbeszakadt elbeszélés fonala újból felvetétt.

— Hol is maradtam csak? Igen, igen... *Borsi* boldogsága nem tartott sokáig. Urnője megbetegedett és akárhogyan nyöszörgött és kaparászott is *Borsi* az ajtón, még se boosajtották be. Több napig tartott ez a száműzetés, de végre mégis besurranhatott. Mennyire örült! Csak hogy a fogadtatás nem felelt meg a várakozásának.

Csakhamar meg is tudta az elhidegtülés okát: egy vetélytárs, egy új kedvenc fordította el tőle a sziveket... egy kis *baba* ringott egy kosár-bölcsőben. *Borsi* ennek megjelenését személyes sértésnek tekintette, behuzta a farkát, lesompolygott a konyhába és napokig se mozdult ki onnan. A szegény kutya eleinte azt hitte, hogy a *baba* elebb-utóbb átengedi neki a teret, de amikor látta, hogy az nem tágit, meg gondolta magát és visszatért. Azt találta, hogy odafenn minden megválto-

— Varus, — szól hozzá a konzul, —
hová tetted légióimat?

Varus nagyot néz. Elfelejtette a szerepét. Néma megvetés a válasza.

— Varus, — ismétli türelmetlenül a konzul, — hová tetted légióimat? — (S hal-
kan odasugja.) Hát válaszolj! (Halkan):
Oh, Cézár, szétszórtam őket a földön.

— Mit mondasz?

A konzul ismét kérdeve, de most már ha-
ragosan és keményen összeráncolja fekete
festékkel bekent vastag szemöldökét:

— Varus, hová tetted légióimat?

Ekkor Varus-Thiron megsértődött arcz-
czal, mint aki ilyen formákhoz nincs hozzá-
szokva válaszul:

— Ha udvariasan meg fogod kérdezni,
akkor megmondom, hogy hová tettem őket.
De míg ily goromba a hangod, juszts se
felelek.

A közönség harsány kacagásba tört ki
és az est meg volt mentve.

Minden rikkancsnál van FRISS HIREK

Férgyilkos a szalonbörtönben.

A portugál főváros közönsége még
alig tért napirendre a két tanítónő
esete fölött, akik közül az egyik nőül
vette a másikat, már is újabb ügy szol-
gáltat bő anyagot a beszédre.

A szereplők ezúttal Lisszabon leg-
előkelőbb köreiből valók. Néhány évvel
eze őt történt, hogy a portugálok egyik
legkiválóbb festője: *Creno*, akinek *Le
repos* című festménye Párisban első
díjat nyert, nőül vette egy spanyol
ezredes virágzó szépségű leányát. Az
ifjú pár az első időkben nagy boldogan
élte napjait. Szerették egymást és fé-
nyes házat vezettek, hol Lisszabon leg-
előkelőbbjei adtak egymásnak találkozókat.
Nemrég azonban a fiatal asszony gyer-
mekadni kezdett férjére, féltékenysége
vált és elhítette magát, hogy a festő-
nek viszonya van más nővel.

Elkeseredésében kegyetlen bosszúra
határozta magát. Vásárolt egy revovert
és férjét négy lövéssel megölte. Termé-
zetesen nyomban letartóztatták és börtön-
be vitték a szép asszonyt, aki kü-
lönben tette miatt a legkisebb lelki-
ismeretfurdalást sem érzi, sőt dicsekszik
vele, mint olyan dologgal, amit a nő
nem jogainak védelmében követett el.
Es ebben a felfogásban sokan osz-
toznak előbbi társaságának tagjai közül
is. Börtönében legalább egymást érik az
előkelő látogatók, akik részvétüket, sőt

zolt. Senki se törődött vele. Azontul a
baba kapta azokat a szép pántlikákat,
amelyekkel azelőtt őt ékesítették fel, őt
fűrészölték, urnője vele játszott és
Borsit föl se szólították, hogy tartson
velük. Ő ezalatt a szőnyegen hevert és
ugy tett, mintha semmivel se törődne,
pedig majd meghasadt a szíve.

... Most következett a leghallatla-
nabb esemény: *Borsit* elkergették a
szőnyegről, — az ő szőnyegéről! — és
a *babának* kellett azt átengednie. Szor-
moruan csummogott egy kuczkóba, de
mekkora volt a felháborodása, mikor az
a rettenetes *baba* utána mászott és el-
kezdte a farkát ránczolgálni. A farka volt
mindig a legszentebb testrésze. A leg-
bizalmasabb barátai se dicsekedhettek
azzal, hogy valaha hozzányulhattak
volna. Képzelteti hát a felháborodását!

... Azt állítják, hogy ekkor megha-
rpta a *baba* kezét. En azt hiszem, csak
a fogát viczorította rá. Annyi bizonyos,
hogy attól kezdve le volt tárgyalva a
szegény kutyája. Eltávolították, bár mind
a ketten azt mondták, hogy fájó szív-
vel válnak meg tőle, de a *baba* miatt
nem lehet többé megtérni a házban.
Egy barátjukhoz adták, akiknek házi ku-
tyára volt szüksége. Az új gazda nem
tudta, mit csináljon vele.

Qban, lánczra kötve tartotta, ahol

csodálatukat fejezik ki iránta. A börtön
különben másként sem valami szörnyü-
séges hely a számára. Kényelmes sza-
lonnak berendezett szobában őzik és
az ételt egy előkelő vendéglőből hozzák
néki. A lisszaboniak meg vannak győ-
ződve, hogy ez esküdtek fel fogják
menteni.

Eladó lányok paradicsoma.

Egy olyan hely, ahol — barátságos-
nak éppen nem mondható éghajlat alatt
— sok az arany, sok a férfi és kevés
a nő.

Ez pedig az új aranyország: *Alaska*.
Ebben a régi paradicsomban 72 férfira
csak 28 nő esik. Az odaváló férfiak,
mihelyt megkapták szívők hőlgységétől a
boldogító igent, sietnek az összekelés-
sel, mert könnyen megtörténhetik, hogy az
illetős megmondolja a dolgot és mást boldo-
gít kezével. Nagy a választék férfiak-
ban. A háziaszonyok azonban igen
meg vannak akadva, mert női cselédet
nem igen kapnak. Azaz, ha van is né-
melyiknek szobalánya, nem sokáig szol-
gál, mert hamar elviszik feleségül.

Alban a holdog országban vén kis-
asszony egyáltalában nincs. Ott az idült
hajadon korban leledző hölgyek is ka-
pósak. Megtörtént, hogy egy asszony a
férje durvasága miatt válpöröt indított.
Mielőtt a pör vegot ért volna, a me-
nyecske *huszonégy házassági ajánlatot
kapott!* Tehát, hölgyeim, akik itt nem
tudnak férhez menni, el Alaskába!

Ne olvassunk kormányparti lapokat.

A cigányok szalonja.

— Saját tudósítónktól. —

Szegedről írja tudósítónk: Tegnap
este két kocsi cigányt hoztak Szegedre
a hódmezővásárhelyi csendőrök. Ott
verték fel a sátorlót határban, ezért
hamarosan hazatelepítették őket Sző-
regre, minthogy a zavaros fogalmaik
a nyelvtan egyszerű enyém-tiedje körül
nem hajlandók tisztulni.

Nagy néptömeg kísérte őket a város-
háza hátulsó kapujáig, ahol bementek
a csendőrök láttamoztatni az írásukat.
Azalatt a cigánynevelés künn maradt
s csevegésbe bocsátkozott a néppel.

Az egyik kocsiiban feküdt a vén dádó.
A kocsi részekre volt felosztva s ő a
háloszobát foglalta el, nehéz, kínzó be-
tegséget szimulálva. Néha akkorákat
fuit, hogy a rajkók csak ugy köpköd-
tek körülötte. Közben az egyik nyolcz
éves leány egy fehér házinyullal keve-

redett nagy vitába, nem tudta el-
helyezni.

Ólafordult tehát a kocsiiban heverő
családi bölcsőhöz, hogy adjon tanácsot,
mit csináljon vele.

A dáde pedig anélkül, hogy csak fel-
pillantott volna, amugy csöndes hangon
bökte ki a szót:

— Tedd a szalonba!

És a kis leány megértette, mert
azonnal a kocsi hátuljához futott s
leborította a nyulat az ott levő tek-
nővel.

Tessék a rikkancsoktól
FRISS HIREK-et kérni.

A dzsentri fia és a nábob leánya.

A Bácska tudvalevően szűkebb ha-
zája a magyar náboboknak. A számot-
tevő emberiség közé ott csak az tarto-
zik, aki vagy nábob, vagy dzsentri, vagy
mind a kettő. Más helyütt e két véglet
egybeolvadása nem ütközik különösebb
nehézségekbe: a dzsentri-fiu összeháza-
sodik a nábob leányával s ezzel a rang
erköcsi alapja párosul az anyagival. A
Bácskában az első párosodás nem megy
ilyen simán. De hála a jó öreg roman-
tikának, ezért csak nyíbeütődik ott is.

Eppen most suttognak ilyen esetről.
Sőt a dologban már több is van a sut-
togásnál. Valóságos hivatalos aktákban
van lerakva a Bácska újabb pikáns
szenzációja. Arról van szó, hogy egy
Bácskaszertó ismert délceleg szemrevaló
dzsentri-fiu, régi nemesi familia sarja,
megszöktette egy ismert bácskai nábob
tizenhétosztendős viruló leányát. Beava-
toltak azt is beszélük, hogy tulajdonké-
pen nem is szöktetés történt, hanem
teljes egyetértésben való szökés. Tudni-
való ugyanis, hogy a nábob leánya, noha
az apja tisztán a dzsentriszékedésben nem
talál imponálót, azért mégis dzsentri-
módszer szerint nevelődött. Ami magya-
rul azt jelenti, hogy a kisasszonyt va-
lóságos amazon-virtusokra tanították.
Lovaglás, vadászat, biciklizés s minden
egyéb sport mesterére talált benne. Nem
lehet hát csodálni, ha éppenséggel nem
osztozott a oja nézetében, ki azt vallotta,
hogy a dzsentriség magában nem ele-
gendő, hanem a dzsentri csak akkor
igazán az ha a nábobság is erényei
közé tartozik.

Hogy a kisasszony erre az utóbbira
teljességgel nem hederített, bizonyítják
számosan, kik hosszú lovas-túrán, bi-
ciklizés-kiránduláson gyakran látták együtt
a nábob leányát olyan dzsentri-fiuval, ki
pusztán csak dzsentri volt. Hogy az

ebredhetett, egy szóval eliramodott...
Volt urnője után szaladt, de nem érte
utól, mert *Borsit* azt gondolta, hogy
üldözébe vették és addig futott, amig
egészen eltűnt... Urnője ákkor keser-
vesen sirt.

— És *Borsit* nem tért vissza? — kér-
deztem egy kis szünet után.

— Soha. Azóta *Borsit* miatt minden
kutyát szeretek.

— Örülök, hogy nem jött vissza.
Ugy kell urnőjének megérdemelte.

— Oh nem... Ne mondja ezt.
Hiszen csak a *baba* érdekében cselekedett.
Elbámultam.

— Nem hittem volna, — jegyeztem
meg, — hogy a *baba* pártjára áll.

— Kénytelen voltam vele, — gyón-
ta és lesütötte a szemét, — miattam küld-
ték el a szegény *Borsit*. Hányszor saj-
nálkoztam emiatt!

Tehát csakugyan az ő kutyájáról volt
szó. Tehát még se volt kisasszony. Ez
a fájdalmas fölfedezés annyira megzavart,
hogy egészen megfeledkeztem ebédre,
társaságról, az egész világról.

Az ebéd véget ért. Fölkeltünk, s mi-
dön félretoltam a székemet, hogy szom-
szédnőmet áthoosássam, félénken lépett
hozzám és mosolyogva mondta:

— Meg kell jegyezniem hogy az a
baba... én voltam. Botond.

ilyen páros kirándulásoknak mi szokott
a vége lenni? azt kitalálni nem nehéz.
Ugy is történt. A szerelem jogába lépett
s nem törődött a nábob-apa tiltako-
zásával.

Annyira nem törődött vele, hogy a
minap megtörtént a szenzáció. A
*dzsentri-fiu és a nábob leánya megszök-
tek*. Akik többet tudnak a dologról, azt
beszölik, hogy a hajnal épp akkor fes-
tette pirosra az eget, mikor a kisasz-
zony a szerelmese kocsiába ült. Ugyan-
csak sebtiben hagyhatta el az apai há-
zat, mert arra se ért rá, hogy cipőt
huzzon. (Bizonyára gombos cipőt szo-
kott viselni.) Papucsban ült imádója
mellé a kocsiába. Rossz nyelvek azt
mondják, hogy ez a papucs a szökés
nyomán bekövetkező házasság uralkodó
planétájának előrevetett árnyéka. Szó-
val, megszöktek.

A többi már most a csendőrségi nyo-
mozat keretébe tartozik. Mert az apa
nem átalotta a csendőrséghez fordulni.
De nyomnál egyébre eddig nem talál-
tak. Az egyik nyon egy *ujvidéki* szál-
lóba vezetett, de mire odataláltak, már
a szerelmes gerlepár messze repült on-
nan. Hogy hová? azt nem tudja senki.
Mert hiszen régi dolog, hogy a boldog
szerelmesek ugy el tudnak bujni a vi-
lág elől, hogy néha a pap se talál rá-
juk. Pedig az apa most már szeretné,
hogy — ha nem is pap — de legalább
az anyakönyvvezető rájuk találjon.

Tessék a rikkancsoktól
FRISS HIREK-et kérni.

A királyok barátnője.

— Saját tudósítónktól. —

Páris, július 9.

Az egykori híres szép *Castiglione* gróf-
nőről van szó, aki hajdanában III. *Napo-
leonnak*, majd *Viktor Emánuelnek* volt hü-
séges barátnője és tanácsadója. A grófnő
ezelőtt másiél érvel halt meg, elzárt la-
kásán, ahol évek óta teljes visszavonul-
ságban, ugyszólván rabságban élt.

A grófnő ingóságait most nem régen
árverezték el Párisban. Mesés értékű gyö-
ngyi voltak, melyekért az első árverés al-
kalmával, ez év június 26-án, 586.000 frank
jött be. Egyetlenegy gyöngyszemért, amely
6 gramm súlyu, 18.100 frankot adtak. Volt
a híres gyöngyök közt egy 20 szemből
álló gyöngyosor, amelynek minden darabja
kanarítójas nagyságu. Ez 74.900 frankon
kelt el. Az elhunyt grófnő híres szép col-
lierjét, amelyet a Tuillériákban annyiszor
csodáltak és irigyeltek, 49.500 frankért
adták el. És így tovább.

A vevők közt volt egy *Grünberg* nevű
ékszerész, továbbá *Bearn* grófnő. Összesen
773 darab gyöngyöt kelt el. A gyöngyökön kívül
volt a grófnő holmija közt sok érdekes és
értékes darab. Például drágakövekkel kira-
kott legyezők. Egy karperecz, amelyet IX.
Pius pápa ajándékozott a grófnőnek és
sajátkezü ajánlással látott el. Egy másik
mesés értékű ékkövekkel kirakott diadém
aranylapján az elhunyt Viktor Emánuelnek
a «Re galantuomo»-nak sajátkezü aján-
lata van bevésve.

«Alle bellissima Nichia il misero Pad-
rone.»

E két utóbbi érdekes darab dátuma 1850.
Régi dal, a régi dicsőségről... Ugy a ko-
ronás ajándékozók, mint a megajándéko-
zott beauté, nyugosznak immár néma hant
alatt.

A fősvény sváb.

— Saját tudósítónktól. —

Winterweber József kisberki sváb,
fiatal házas, túlságosan fősvény ember
volt. Feleségétől még az enniválót is
sajnálta s arra akarta kényszeríteni,
hogy ebédet, vacsorát az apja házából
hozzon. A menyecske nem bírta ki ezt
a bánásmódot, otthagya a férjét s haz-
a ment szülőihez. *Winterweber* ezen
módnélkül elkeseredett, sokat tárgyalt
apósával, hogy adjon nagyobb homo-
mányt s a leányát rendelje hozzá
vissza; azonban se az após és anyós,

se pedig a menyecske nem voltak hajlandók ilyen feltételek alatt békét kötni. Winterwerber elkeseredésében nagyra határozta magát, hogy megöli hitlen feleségét az anyósával együtt.

El is ment Lauliekhoz zsebében revolverrel és újra megkezdte a tárgyalást apósával a hozomány iránt, ki viszont szemrehányásokat tett neki szeretlen kapzsi fősévénység miatt. Eközben érkeztek meg a szőlőből az anyós és feleség, kikre Winterwerber hirtelen elhatározással négy revolverlövést tett, az ötödik golyót saját szívébe lötte s nyomban szörnyet halt.

Az özvegygyá vált menyecskeknél az ijedségen kívül nem lett egyéb baja, az anyós két lövést kapott melyeket azonban rövidesen kiheverhet.

Mádi Kovács és Müller ezredes.

Hogy mennyire szerették a katonái mádi Kovács Györgyöt, emellett az a tömegtelen apró, kedves történet bizonyítja legjobban, mely ismét időszerűvé lett most, hogy a legendák hősté emeltették. Hogy jó hadvezér volt, talán az bizonyítja legjobban, hogy minden magyar szívet meghódított.

A katonák csak Gyuri bácsinak nevezik.

A szegedi 46. gyalogezred Bécsben állomásozott abban az időben, mikor mádi Kovács Györgyöt oda helyezték át hadosztály-parancsnoknak.

A kis termőtű, jó magyar táblabíró-kedélyű bácsi gyakran megfordult a kaszárnyák udvarán a Rosssauban. Besietett a legényregei kapun, az őrség fogyerbe állását leintette s az udvarra ment. Ott előfogott valamely bakát:

— Fiam! szállj fel az ezredes urhoz jelentés, hogy itt van a Gyurka bácsi!

Mert nem nevezte a baka másként. Más nagyrangúknak megadja a cz. m. t. nevét, de mádi Kovács György sohasem volt neki egyéb, mint Gyurka bácsi, nagy tanúbizonyosság arra nézve, hogy az egyszerű szívek is mennyire rajongtak érte.

A megszólított baka azután szaladt ész nélkül az emeletre az ezredes urhoz, hogy itt a Gyurka bácsi, mire azután sietett elébe a jó öreg Müller.

A régi katonák érdekes alakja volt Müller János ezredes is. Mint közember került annak idején a katonasághoz, beszélték, hogy irni sem tudott, bár ez nem bizonyos. De az bizonyos, hogy tízenkét évig volt altiszt a tüzérségnél, míg a hadnagyi rangot elérte. Kedves és jó katona volt, szerette a király is; amikor mint ezredes negyvennégy évi szolgálat után Bécsben nyugalomba ment, megkapta a tábornoki rangot. A régi ivású ember, amikor tábornoki egyenruhában először jelent meg a tisztai ebédnél, meghatározottan sírva fakadt.

Az olasz hadjáratban mint főhadnagy szakaszt vezetett rohamra. Átgázolt az ellenséggel s hogy a tűzből kijusson, vezényelte, ami már ilyenkor szokás:

— Zug! Rechts schwenken! (Szakasz! Jobbra kanyarodj!)

Erre a háta megett megszólalt egy hang:

— Nem kanyarodhatok, főhadnagy ur, mert csak egy magam maradtam!

A többi ember mind ott maradt a rohamban. A dolog nem ment. Mintegy negyven év múlva, amikor Müller az ezredhez Szegedre ezredesnek jött, Csabáról vagy Gyuláról nem tudjuk, a keltő közül melyik városból írt neki ez a megmaradt egyetlen ember, kérdezve, hogy ő-e az a Müller főhadnagy, akivel ama régi eset történt. A kérdészködő: azután az ezredes azonnal meg is hívta magához.

Szegeden időzése alkalmával, ha valamely polgárház ablakában szép leányfejet pillantott meg, tetszésének öltetes módon adott kifejezést. A valamely téren játszó bandának meghagyta, hogy mikor hazafelé megy, álljon meg a ház előtt s fújjon el ott egy jó magyar nótát. Jölküségéről ezt a verset csinálták Bécsben a katonák:

Nincs edesebb a hevesi dinnyénél,
Nincs jobb ember ezredes ur Müllernél.
Balszemere vágja gálánt sapkáját,
Ugy erezi haza öreg bakáját.

Ezt az öreg katonát szerette sűrűn megfogadni a «Gyurka bácsi». Különben Schönfeld tábornok, akkori gyalogsági főfelügyelő is úgy volt vele. Ha rányitotta az ezrediroda ajtaját, hangos magyar szóval kiáltotta feléje:

— Jó reggelt kívánok, tisztelő ezredes uram...

Az előjáró tábornokokhoz, mint már az annak a rendje, altiszt küldönczöket kel-

lett adni, ami Bécsben csak válogatva mehetett, mert olyan embert kellett keresni, aki jól tud németül s oligazodik Bécs labirintusában, akarnóvá küldik.

Az egyik küldöncz Kasza Máttyás szakaszvezető volt, aki most vállalkozó valahol Dalmáciában: Ő beszélt, hogy milyen viszonyban élnek Gyurka bácsival. Az altábornagy rendszeren későn kelt föl, nyolcz-kilencz óra tájban. A küldöncznek a szabály szerint reggel hat órakor az ajtajánál kellett már állni.

Én nélfogva pontban hat órakor kikelt Gyurka bácsi az ágyból, kinyitotta az ajtót s kitérte, megnézte, hogy ott van-e az altiszt.

Ha nem lett volna ott, bizonyosan szorult volna, mivelhogy ott áll legjobban az az igazság, hogy beleüthet a menykő mindenféle olyan dologba, amelyből a pontoság hiányzik. Ha azonban, mint kell is ott volt az altiszt, Gyurka bácsi szó nélkül becsukta az ajtót, s papucsaiában visszatért a szobába, de a másik porczban megint kinyitotta az ajtót. Az egyik kezében volt egy szép virgóniai szivar, a másik kezében egy pohár pálinka.

— Nesze, öcsém. — kínáta — Ha megittad, elmehetsz sétálni, csak délelre itt légy. De akkorra itt legyél!...

Mikor mádi Kovács Bécsbe került, mindjárt az első rapokban ment kihallgatásra. Nem volt még kész a közös seregbeli szabású ruhája, így a dus aranyzsinórral megrakott magyar tábornoki teljes dísz öltötte fel. Mikor hazulról elment, odaszól a küldöncz altisztához:

— Mit gondolsz öcsém, mennyibe került ez a ruha?

— Bizonyosan benne van egy pár száz forintba, kegyelmes uram, — mondja a küldöncz.

— Benne ám, egy párezerbe! — fakadt ki mádi Kovács György, — egy pár ezerbe öcsém...

A részeg ember gyilkosai.

— (Saját tudósítónktól) —

Brassó, július 9.

Véres gyilkosság tartja izgatottságban Brassó-Földvár lakosságát. Junius 30-án este vígan mulatott a nagyvendéglőben Ascht György földvári jómodú gazda s bár ismert a szesz erejét, mégis részeggé itta le magát, ugyanígy, hogy két embernek kellett őt a korcsmából elvezetni, kik aztán útközben egy padra fektették le.

Ezt látva két ellensége: Dániel János és Fenedik Mihály, odalopoztak a magáramaradt részeg emberhez, felkapták mellette levő botját, mely négy-szögletű téglalaku vasban végződött és azzal kilencz súlyos szurást ejtettek rajta. Ezután, mint akik jól végezték dolgukat, véreben fetregve hagyták áldozatukat s hazatértek.

Ez történt este 10 és 11 óra tájban.

A visszatérő emberek már a földön fetregve találták Ascht-ot, — mire rögtön jelentést tettek az előjáróságnak, mely a vizsgálatot még az éj folyamán megkezdte. A tetteseket akkor még nem is gyanították. Kihallgatták az áldozatot is, ki egy-egy pillanatra magához tért, de csak érthetetlen szavakat tudott dadogni. Reggel 3 órára ki is szenvedett.

Majd kijött a csendőrszárjára Hidvéri, Pap Miklós őrmester vezetése alatt, kinek hosszas kutatása és fáradságos munkája végre kézrekerítette a tetteseket. Bár először tagadtak mindent, később az őrmester keresztkérdésével annyira sarokba szorította őket, hogy kénytelenek voltak bűnös voltaikat bevallani. Most a brassói ügyészség börtönben várják büntetésüket.

Ami nincs a telekkönyvben.

— Saját tudósítónktól. —

Érdekes pörben hozott ma ítéletet a kir. kuria, Aczél Péter Arad megye és Arad város főispánja indította a pert Solymossy László aradmegyei nagybirtokos ellen. Az ügy előzményei a következők:

A Magyar Földhitelintézet 1879-ben elárvereztette Aczél Péternek a borosjenői, apátelki, siklósi és ternovai ingatlanait, melyeknek 3 millió és 120,000 forint volt a becsárka. A birtokot az árverésen Klein testvérek bécsi czég vette meg, akik aztán 1881-ben Solymossy bárónak adták el azt.

Tizenöt esztendővel azután — 1896-ban — Aczél pört indított Barabás Béla dr.

orsz. képviselő által báró Solymossy ellen, akit Darányi Gyula dr. budapesti ügyvéd képviselt.

Keresetében Aczél azt állította, hogy az árverésen eladott ingatlanokból mintegy 294 kat. hold nincsen telekkönyvezve és így az az árverésen nem is szállhatott át Solymossy tulajdonába.

Az aradi törvényszék a mérnök-szakértők többségének ama véleménye alapján, hogy a ternovai vázrajzban kétez-ötvenegy hold földnek az ábrája nincsen feltüntetve, alperest ennyi terjedelmű földnek az átadásán s a keresetből számított, elmaradt hasznok megfizetésében elmarasztalta.

A nagyváradi kir. tábla a törvényszék ítéletének megváltoztatásával Aczél Pétert keresetével feltétlenül elutasította, kimondván, „egyéb törvényes bizonyítékok hiányában és csupán csak egy vázrajz hiányosságára támaszkodva, nem lehet egy összefüggésben levő nagyobb földterület valamely egységes részének telekkönyvvezetelen voltát megállapítani, annál kevésbé, miután a vázrajz egymagában sohasem bizonyítja valamely ingatlanok ténylegét, telekkönyvezett vagy telekkönyvvezetelen állapotát.” Aczél a határozat ellen felfolyamodással élt, amelyet a Kuria szüneti tanácsa, Adám András bíró előadása alapján ma elutasított.

Egy búr barát a törvény előtt.

— Saját tudósítónktól. —

Ne adjon az Isten sok olyan barátot a búroknak, mint amilyen volt Kapusi Frigyes bécsi ember. Ez a derék ur arra akarta hasznosítani az európaszerző nyilvánuló búr-barát érzelmeket, hogy magának busás jövedelmet szerezzen.

Elhíresítette Bécsben, hogy Krügernek százezer aláírással emlékalbumot akar átnyújtani és ebből a célból díszes albumot készített. Az aláírások megszerzésére embereket szerződött, akik azonban csak pénzbiztosíték mellett léphettek szolgálatba. Ilyen módon negyven ezer koronát szedett össze.

Amikor az emberek pénzüket visszakövetelték, kijelentette, hogy most az európai nagy városokba körutra indul és ha majd visszatér, megadja a pénzt.

Ezt azonban alkalmazottai nem vették be, hanem megtették ellene a bűnvádi feljelentést. Erre a rendőrség letartóztatta. A tárgyalás a szédelő ügyében tegnap vette kezdetét a bécsi törvényszék előtt.

Mint egy bécsi táviratunk jelenti, a mai folytatolagos tárgyaláson őt esztendői börtönre ítélték a veszedelmes csalót.

Egy német a burokról.

— Saját tudósítónktól. —

Frankfurt, július 9.

A Frankfurter General-Anzeiger egy Dél-Afrikában lakó német ember levelét közli. A levél az angol-búr háborúval foglalkozik és figyelemre méltó dolgokat mond el a burokról, akiknek győzelmet jósol. A levél a többi közt ezt mondja:

„Huszonegy évvel ezelőtt telepedtem le a szabadállamban. De két hónappal ezelőtt hirtelen magához hívatott a mi városkánk angol helyőrségének parancsnoka s azt mondta, hogy idegennek látok meg, nem fog ártani egy kis levegőváltás és megkérdezte tőlem, hová akarok inkább menni: Ceylonba-e, vagy Európába?”

Ez elég érthető volt. Tehát kiutasítottak. A családot bizzam az Istenre, azután menjek... Higgyenek egy öreg afrikandernek: Angolország nem igazán jó a buroknak! En mondom ezt, miután másfél évig láttam a háborút és amit mondok, be is bizonyíthatom...

A britek mindent elpusztítanak. A szabad államot felgyújtotta, a gabonát elpusztította, a marhát elhajtotta; ha az angol sereg magát és a burokat az angol adófizető polgár pénzével nem élelmezné, akkor már most éhínség volna az országban.

De ez nem teszi tönkre a parasztot. A marhavész és a sáskajárás hozzászokották ahhoz, hogy százával hulljon el a marha és elpusztuljon a vetés.

Megingathatatlan bizalommal azt mondja: ez Isten akarata és a következő évben elbíról kezd a munkát. Emellett nincs is nagyon rossz sora, de természetesen kevéssel is beéri.

Láttam összerongyolt angol katonát egészen lesóványodott lovon, ellenben a búrnak jó a ruhája, a lóva pedig egészen kigömbölyözik a hájtól.

Hogyan akarják hát a britek a burt legyőzni? A búr koromsötét éjjelen egész

könnyűséggel lovagol hatvan angol mért-földet; erős kommandók egy éjjelen megtettek már százöt angol mértföldet. Majd itt vannak, majd ott és az angolok idegesek lesznek, de sikerük nincs.

Most próbát tesznek a feketékkel, a farkok hű kafferjei nem állnak kötélnél, a fekete bányászok visszavandoroltak északra, ahonnan jöttek és a basutok semlegesen maradtak.

De a legnyomorultabb társaságot, a naplopókat vonják magukhoz az angolok. Ezek az emberek havonta öt fontot kapnak, lovat, nyergőt, szerszámot, fegyvert, és angol parancsnokok alatt állanak, akik értik nyelvüket.

Ez természetesen roppantul elkeseríti a burokat. Ismerek sok hadi szolgálattól eredetileg főlzabadtott embert, aki ezek után igazi dühvel fegyvert fogott.

Husz éven keresztül mindig fegyver nélkül utazgattam az országban, pedig gyakran sok pénz volt nálam; a kafferek tisztelettel köszöntek és én a vad mezőségeken mindenütt biztonságban voltam.

Ez volt a burok nevelése. Mi lesz ezután? Az angol tiszték és katonák között vannak nagyon derék emberek és igazi disztemlének. De az ausztráliai és a hrabant-lovakos valóságga! átkozott módon garázdálkodnak a Fokgyarmatban. E garázdálkodás oka részben az, hogy gonosz segítők vannak.

Bloemfonteinban öt évvel ezelőtt egy Sutherland nevű angol embert rablógyilkosság miatt halálra ítéltünk, azután a halálos ítéletet kegyelemből életfogytig tartó fegyházra változtattuk át.

Mihelyt az angolok bevonultak, ezt az embert kiszabadították s ma a bloemfonteini porosz marschalnak, Hitchcock kapitánynak érdemjellel kitüntetett titkára. A burok az ellenséges golyótól már régen nem félnek.

A golyó még leghumánusabb valami. Egy ismerősömnek a tüdejét járta át a golyó, de most jó egészségben él; egy másik barátom most is hazel, holott a szemét és a fülét járta át a golyó.

A legrosszabb dolog a betegség és ez ellen, mintha be volna oltva a búr, míg a britek tömegével pusztulnak el.

Csodálkoztam, milyen edzetek még azok a burok is, akik nem farmokon élnek, hanem akadémiái hivatást töltönek be, igen, mert a szabadság élteti valamennyit.

A legutóbbi hónapokban még tíz-tizenéves gyermekeket is láttam a búr őrszolgálatnál. Ilyen népet nem tud legyőzni az angol!

Tessék a rikkancsoktól
FRISS HIREK-et kérni.

A Tolsztoj-gyarmat.

A világ alig tudja, hogy Angliában van egy Tolsztoj-gyarmat, mely már meglehetősen jelentőségre vergődött. Ez a gyarmat adja ki csonkítatlanul, teljes szöveggel Tolsztoj összes műveit, mert az orosz cenzúra keze odáig el nem ér.

E gyarmatot 1896-ban alapították, mikor az orosz kormány a katonai szolgálattól megtagadó duhoborczeleket ellen oly kegyetlenül járt el. Az e felekezethez tartozó Cserkov-család (Tolsztojnak közeli rokona) kénytelen volt Oroszországból kivándorolni s Angliában telepedett le. Parighban és Christchurchban orosz gyarmatot alapított, folyóiratot s röpiratokat adott ki a társadalmi kérdésekről. A család, több orosz család pénzbeli támogatásával, kiadta Tolsztoj összes műveit. Mikor az orosz kormány megengedte a duhoborczelek kivándorlását, ez a gyarmat segítette elő a ciprusi, krétai, kaliforniai duhoborczelek létesítését.

A londoni gyarmat Genfben is ad ki lapot »Szabad Gondolat« cizmmele s életét teljesen a mester tanai szerint rendezte be. Együtt munkálkodnak, a közös jövedelemben egyformán részesülnek s közös helyiségben élnek, kizárólag növényi éledelekkel élve.

FŐVÁROS.

A közgyűlés napirendje. A pénteken délután tartandó rendkívüli közgyűlés napirendjén a többi közt a következő tárgyak vannak: Bizottmányi és tanácsai előterjesztés a közégi alap és a székesfőváros kezelése alatt álló intézetek és alapok 1900. évi zárószámadásának megállapítása tárgyában. Előterjesztés a hivatalok elhelyezésére bérelt Borz-utca 7. számú ház visszakiadása költségének fedezetéről. Bizottmányi és tanácsai előterjesztés az 1899. évi zárószámadás megállapítása alkalmával a vásárosarnokok jövedelmezőségének kimutatására vonatkozólag kiadott közgyűlési utasítások ügyében.

Kiadóhivatal: V. ker., Béla-utca 1.

APRÓ HIRDETESEK.

Kiadóhivatal: V. ker., Béla-utca 1.

Minden rendes terjedelmű apró hirdetés 10 kr. — 20 fill. Vidékről zárt levelezőlapnal küldhetők legkönyebben az apró hirdetések Az ár levéljegyekben mellékelhető.

Olcsó lakás. Kőbánya utcai szoba, utcai konyha vízvezetékkel, Garay-piac és a várostól közeli, csinos, tisztá lakás lépcsőházzal, finom házbán, tisztesség csatlakozás csak évi 110 forint kiadó. Lehet azonnal beköltözni. Cím: Szabóház utca 31. Házulajdonosnál.

Gimnaziumi I. osztály tanulót pótvizsgára előkészítő kerestetik. Naphegy-utca 47/2., Wehrmann.

Hölgyek tanácsot, segélyt és szülés esetén felvételt nyerne egy intelligens szülész-nőnél VII., Csömör-ut 16/a. földszint 5. A központi pályaudvarral szemben.

Játekárú szakmából jó külsővel bíró tehetséges fiatal ember felvételt. Egyfajta áruháza Kossuth Lajos-utca 6.

Előmunkások bérszáma és darabszáma és kézügyelmények felvételnek konfekció munkához. Keresés-ut 55. I. 22.

Fűszerüzlet-berendezés eladó Erzsébet-körút 18.

Ki volt a hajlandó egy német árveleányt mint a háziasszonyt tanácsot alkalmazni, a háziartáshoz járni. Gyermek mello vidékre is megy. Blümel, Orás-u. 4. ajtó 3.

Tanonez fizetéssel felvételt: Bergl D. Dezso divatan-házában, VI., Szondi-utca 46.

Főnöknő szép írással és írói gyakorlattal, kétféle korona óvadékkal azonnal alkalmaztatik: Sternberg Ármán és Tostvère cs. és kir. ud. hangszergyár főnöknő. VI., Kerepesi-ut 30. Óvadékkal nem bírók ügyembe nem vétettek.

Elvállalok beszerzéseket gyorsan és jutányosan. Csányi-utca 3. I. 11.

Munkások felvételnek Guttmann szociális szobá műhelyben. Rökk Szilárd-utca 10.

Divatos úri öltönyt 12 forint felebb díjazással ép úgy mint készpénzzel remek szabással készíti Guttmann Sámuel, szabó-mester VIII., Rökk Szilárd-utca 19.

Tűzáranyozást készít Bodnár I., Rottenbiller-u. 3.

Szép családot ház nagy kerttel, Budapesthez egy órányira olcsón eladó. Orvoda-utca 19. I. 14.

Két fiatal ember csinosan butorozott külön be áratu szobát keres, esetleg ellátással. Ajánlatok „S. G.” alatt kérnek a kiadóhivatalba.

Méltók után feltűnően elegáns öltönyök 25-30 koronáért. Mehr Sámuel, okl. mtszabász. Budapest, Nagydófa-utca 18.

Tanulóleányok hirtel expediciójába hajnali munkára fizetéssel felvételt. Jelentkezni d. u. 5-6 óra között. Mering-utca 11. földszint.

Intelligens fiatal hölgy, ki a háziartás minden ágában járatos, házezetének esetleg gazdaságnak ajánlkozik garzon urhoz. Csengeri-utca 74. földsz. 4.

Hölgyeknek 20 éven át gyakorolt szülésznő tanácsot és segélyt nyújt lakásán, VIII., Pestetich u. 2. szám, jobbra a lépcsőházban földszint 18. ajtó, keleti pályaudvar mellett. Sattornó.

Kertész, ki a parkirózshoz, konyhakertészethez és virághoz különben ért, jó bizonyítványokkal rendelkezik, azonnali bérelésre állást keres. Bazsik József, Alberti-Irsa.

Fizetek teljes értéket ócska ruháért, cipőért és zálogcédelűért. Meghívásra, azonnal jöveők. Singer Márkus. Lujza-utca 3.

Többféle diván, matrac, vaságyak, szalmaszék olcsón eladók. Nagydófa-utca 22 a kárpitos-mesternél.

Apollónéknak ajánlkozik vizsgázott ma szülőnő, ki apollónban is járatos. Özv. Szabó Györgyné Dembinszky-utca 80. III. 28.

Tanárj-iskol magyar, német, francia, latin nyelv ismereteket, nevelő, korrepetitort állást keres helyben vagy vidéken. Klaus, Gyöngygyutka 3. III. 28.

Viczeházmester nos, azonnal felvételt nagy bérháznál. Jelentkezni V. Dáró Aczel-utca 3. földsz. a házielöljárónál. (Vigszínház oldal utcaja.)

Gyorsíró ügyes magyar gyorsíró szép írással kerestetik. Ajánlatok «Széprónó» jelleg alatt a kiadóhivatalba.

Ügyes szabónő bármily munkát elvállal otthona alkalmasságot és üzleti munkát is elfogad VIII., Szigetvári utca 10/a. III. 40.

IV. éves tanulóleány Újpesten pótvizsgára előkészít. Illető zongorán is tanít saját lakásán, vagy házához járva csekély díjazásért zongora megteremtésük keretében Újpest postaelestante «Biztos siker» felhívással.

Kávécsarnok, ritka alkalmi vétel, napi 90 liter tejjel, tejszínnel, remek leltárral, mely 1200 forintba került, válás miatt 200 forint eladó. Bovebbet László Lipót ügynőskönlő, József-körút 25.

Jó eselők kaphatnak a legnagyobb választásban helyben és vidékre Martinovics Emil elsőrangú cseledintézetében. József-körút 35.

Takarítónő délelőtte ajánlkozik. Alsóerdősor 28., ajtó 12.

Gazdaságnak ajánlkozik jó családból való, 30 éves öv. nő szerény igényekkel. Cím: K. E., Király-utca 52. sz. 22. ajtó.

Kisebb tözsdét akarok venni. Ajánlatokat kér. Halász, Focso-utca 37., ajtó 14.

Kitűnően bevezetett ingatlanok és üzletek adás-és vételi iródalmához farsat keresek 200 forinttal. Frisch Mór Rökk Szilárd-utca 5.

Vendéglő főváros élénk helyén gyárak mellett, hol állandóan 20-0 munkás dolgozik. tulajdonosa ezen üzletet 15 éve bírja, hirtelen bekövetkezett betegség miatt potom árban sűrűszen eladó. Frisch Mór ügynőskönlő Rökk Szilárd-utca 5.

Fővárosi ügyes izraelita főváros. Rosenfeld, Király-utca 80.

Intelligens árveleány szép írással állást keres bármilyen üzletbe, esetleg vidéken, vendéglő is lehet. Kurz, Oriás-utca 4., ajtó 3.

Óvadékokat kölcsönbe keresek, megfelelő használati díjat fizetek. Mering-ut. 11. házmester.

Elveszett egy női aranyera az Andrássy-úton. Az Izabel-utca-utól Csengery-utca-ig. Aki a drága emleket visszahozza, jutalmat kap. Kemntzer-ut. 30. I. em. 11.

Főnöknő, gyermektelen háza-párhoz talára azonnal felvételt, főző, mosni, vasalni, tisztogatni, az ó-szesz háztartás ellátására. Cím: Hollakine, Guraszada Hunyadi-utca.

Házvezető nőnek, a gazdaságban a munkások mar nem fiatal, de meg jó erőben levő nő, ki már több év óta ilyen módon működött, augusztus 1-rol. Sray Julia, Zenta.

Butor irón-éttal, laraótt hálószoobutor, szőnyegdíván, kredenz, bórdíván minden aréit eladók Vas-utca 7., a tó 14.

Fűszerüzlet-berendezés áruval együtt, részle enlitt is, olköltségek miatt eladó azonnal vagy, augusztus elsőre átvehető. Bovebbet Luther-utca 1. sz. fűszerüzlet.

Fodrászüzlet-berendezés eladó. Schutt Károlyné, Erzsébet-körút 1.

Budán egy kis sarokház eladó. Tégla-utca 18. sz. a.

Kis butorozott szoba különbejárattal 6 forint kiadó. Dob-utca 70. sz. III. 15.

Malomtelgyelvé vidékre, 500 forint óvadékkal felvételt. Nagytemplom-utca 29. I. 8.

Gazdaságnak 30 forint óvadékkal felvételt. Nagytemplom-utca 29. I. 8.

Férbeszedő 300 forint óvadékkal felvételt. Nagytemplom-utca 29. I. 8.

Mindenes leány elvettik keresztény családban, ki a főzéshez is ért, havi 8 forint. Béla-utca 4. sz. I. em. 5. ajtó.

Szépén butorozott utcai szoba teljesen elkölthetett bejárattal azonnal kiadó négy részére is. Keroposi-ut 13. II. 22.

Bérbeszedő öltönyt 15 egy nagy, több rendű kisbőb lakás, esetleg tökéletesen butorozva, idő előhaladtá miatt igen olcsón.

Kiadó lakások. Dob-utca 34. sz. a. egy utcai és néhány kisebb-nagyobb udvari lakás jutányos árak mellett kiadó.

IV. éves tanulóleány tanit elemi vagy polgári iskolai tanulókat, javító, vagy magánvizsgára is elkészít. VII. ker. Kistalud-utca 5. I. em. 14.

IV. közép iskolát végzett és két évi gyakorlattal bíró fiatal ember igen szerény feltételek mellett jóvali állást keres. Cím: Gönyö Gyula VI. ker., Palócz u. 8. sz. I. ajtó.

Könyvelő felületi felrakozást keres. Ajánlatok Sch. V. István-ut 22. II. 8.

Ózimbalmozni, negyedüni tanitok nyaralóhelyen is Kovacs. Dembinszky-utca 30. ajtó 13.

Tisztességes nő elvállal gyermeket szoptatás vögét. Fru-zker Samune, Alkó Erdősor 32. II. 19.

Tanonez elátásért felvétel ügy- és porcelán üzletbe, Levai, Külső Vacs-ut 4.

Gépezés és kazánfűtőket a Magyarországi gépezészek és kazánfűtők egylete, Nenszinház-utca 11. sz. díjlatlanul helyez el.

Tanonez fizetéssel felvételt főfőskereskedésben, Nenszinház-utca 31.

Üzlethelyiség három nyílással, jelenleg vendéglő, azonnal kiadó. Ugyanott 2 szoba, konyha és élelc-kamrából álló udvari lakás is azonnal kiadó. L'aross-utca 74.

Nagy szoba, konyha, belváros, Molnar-utca 33. III. 8., aonnal vagy augusztus elsőjére átadandó. Ugyanott új finom butor elutaszása miatt olcsón eladó.

Fűszeres tanonez kerestetnek előkelő cégekhez. Jelentkezzenek a Fűszerkereskedők Egyesületénél, V. Váci-körút 37. Iskolai előképzettség és arról jó bizonyítványt kívánatos.

Gazdaságnak szerény igényű, ki már hosszabb ideig alkalmazva volt, jól lész és a háziartás minden ágában járatos, alkalmazást keres. A. N., Agteleki-utca 5. földszint 4.

Hölgyeknek 20 éven át gyakorolt szülésznő tanácsot és segélyt nyújt lakásán, VIII., Pestetich u. 2. szám, jobbra a lépcsőházban földszint 13. ajtó, keleti pályaudvar mellett. Sattornó.

Ingyen követtetek mindent avilágon! Válaszbélyeg 10 fillér. Telogdi, Gacsályon.

UJ MAGYAR HIRLAP.

Főszerkesztő: FENYŐ SÁNDOR.

Előzetes jelentés.

Ismeretes már országszerte, hogy a Magyar Hirlap szerkesztőségének javarésze kivonult régi otthonából. Lerázta azokat a békókat, melyekkel egy kiadó-társaság önkénye a közjavakért lelkesedő szellemet tehetetlenné változtatni akarta.

A lelkes gárda, miután szabaddá lette önmagát, munkához szokott tollával odaáll a közszabadságokért harcolók kicsi táborába. Uj lapot alapít, amely megvetve a szolgáló hódoltság munkáját, termékeny eszmékért, általános javakért, országos érdekekért, a magyarság igaz ideáljaiért fog küzdeni.

Ilyen ujság lesz az

UJ MAGYAR HIRLAP.

Jóralvó, becsületes, magyar, liberális, független ujság lesz. Szókimondó, egyenes, nyílt. Eberségét el nem nyomja se erőszak, se kedveskedés, se a szabadelvűség báránybőrébe bujtott reakció.

Katonája lesz a magyar szabadelvűségnek, — hiszen alig van katonája. Bátor bírálója lesz a magyar közéletnek, — hiszen alig van kritikusa a hatalomnak, csak uszályhordozója.

Harcosa lesz Magyarország gazdasági függetlenségének és önállóságának. Jobban, mint valaha, jóléte és boldogulása függ ez ország népének a gazdaság függetlenségétől és önállóságától. De harcossai e nagy érdekeknek kidőltek vagy elfáradtak, vagy szolgálataiba állottak a hatalomnak.

Budapest, 1901 július hó 2-án.

Az elnémultak és elnémítottak helyébe lép az

UJ MAGYAR HIRLAP,

friss erővel, lelkes elszántsággal.

Katonái az ideáknak — köztük sok régi ismerőst talál az olvasó, — ezek leszünk:

Főszerkesztő: Fenyő Sándor.	Felelős szerkesztő: Kálnoki Isidor.	
Szerkesztőség:		
<i>Bálint Dezső,</i>	<i>Heltai Jenő,</i>	<i>Michailovits István,</i>
<i>Brod Ernő,</i>	<i>Laczkó László,</i>	<i>Osváth Ernő,</i>
<i>Fenyő Ernő,</i>	<i>Krudy Gyula,</i>	<i>Pap David dr.,</i>
<i>Festty Árpád</i>	<i>Kunádry Miklós,</i>	<i>Pap Lőrinc,</i>
<i>Erdősi Dezső,</i>	<i>Kürthy Emil,</i>	<i>Pásztor Mihály,</i>
<i>Ehrlich Samu dr.,</i>	<i>Molnár Márton</i>	<i>Vajda Ernő.</i>
<i>Gerő Nándor,</i>	<i>segéd-szerkesztő</i>	

A kiadóhivatal igazgatója: Pajor Mátyás.

Az Uj Magyar Hirlap első száma a technikai és adminisztratív előkészületek teljes befejezése után szeptember hó első felében jelenik meg.

Kedvezményeket még nagyobb mértékben nyújt az uj lap előfizetőinek, mint nyújtott abban az időben, mikor még a Magyar Hirlap címet viselte. Így minden negyedéves és fél éves előfizető már karácsonykor

ingyen-könyvtárt

tíz kötet kitűnő hazai és külföldi szerzőtől való regényt kap.

Az
Uj Magyar Hirlap
kiadóhivatala
V., Béla-utca 1. sz.

